

ter der efter ansøgning kan gives opholdstilladelse til en udlænding, hvis ganske særlige grunde taler derfor. Efter udlændingelovens § 9 c, stk. 4, skal opholdstilladelse efter stk. 1 være opnået inden indrejsen. Efter indrejsen kan ansøgning herom ikke indgives, behandles eller tillægges opsættende virkning her i landet, medmindre særlige grunde taler derfor.

Den foreslåede bestemmelse i § 9 f, stk. 6, indebærer, at ansøgning om opholdstilladelse til udenlandske religiøse forkyndere m.fl. – som det gjaldt før indsættelsen af § 9 f, hvor denne type opholdstilladelse blev meddelt efter § 9 c, stk. 1 – skal være opnået inden indrejsen, og at ansøgning herom efter indrejsen ikke kan indgives, behandles eller tillægges opsættende virkning her i landet, medmindre særlige grunde taler derfor.

Til nr. 7

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 30 og 31.

Til nr. 8

Det foreslås i § 11 a, stk. 6, at også dom til ungdomssanktion, jf. straffelovens § 74 a, skal være til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 2 år fra tidspunktet for foranstaltningens ophør.

En ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a, stk. 1, har en varighed på 2 år, og der kan derfor tidligst meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse fire år efter rettens endelige bestemmelse om idømmelse af foranstaltningen. Det bemærkes i den forbindelse, at det følger af straffelovens § 74 a, stk. 2, at retten, hvis den person, der er undergivet foranstaltningen, begår ny kriminalitet, i stedet for at idømme straf kan forlænge foranstaltningen med indtil 6 måneder. I sådanne tilfælde vil der ske en tilsvarende udsættelse af det tidspunkt, hvorpå der kan meddeles tidsubegrænset opholdstilladelse.

Ungdomssanktion efter straffelovens § 74 a giver mulighed for frihedsberøvelse. En udlænding, der er idømt ungdomssanktion, vil derfor principielt kunne være omfattet af udlændingelovens § 11, stk. 7, hvorefter også udlændinge, der for visse nærmere angivne straffelovsovertrædelser, der ellers ville have medført ubetinget straf af mindst 2 års fængsel, er idømt anden strafferetlig retsfølge, der indebærer eller giver mulighed for frihedsberøvelse, ikke kan opnå tidsubegrænset opholdstilladelse. Det er dog i bemærkningerne til straffelovens § 74 a forudsat, at ungdomssanktion ikke idømmes i tilfælde, hvor domstolene ellers ville idømme ubetinget straf af mindst 2 års fængsel. Skulle et forhold, for hvilket der er idømt ungdomssanktion, imidlertid tillige være omfattet af udlændingelovens

§ 11, stk. 7, er det karenstiden efter den foreslåede særlige bestemmelse om ungdomssanktion, der gælder.

Til nr. 9

Det foreslås i § 11 b, at straf for overtrædelse af den foreslåede bestemmelse i § 59, stk. 2, om ulovligt arbejde er til hinder for meddelelse af tidsubegrænset opholdstilladelse i 10 år, i gentagelsestilfælde i 15 år, fra løsladelsestidspunktet, tidspunktet for afsigelse af endelig dom, tidspunktet fra prøvetidens udløb eller tidspunktet for vedtagelse af bøde. Det af de nævnte tidspunkter, der indebærer det seneste udløb af karenstiden, lægges til grund ved beregningen.

Bestemmelsen omfatter både tilfælde, hvor udlændingen er straffet ved dom, og tilfælde, hvor den pågældende er straffet med en administrativt udstedt bøde.

Er udlændingen idømt frihedsstraf for overtrædelse af den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 59, stk. 2, og for en eller flere andre overtrædelser, vil det være en forudsætning for at regne karenstiden fra løsladelsestidspunktet eller tidspunktet for prøvetidens udløb, at den del af sanktionen, som kan henføres til overtrædelse af den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 59, stk. 2, ikke kan anses for uvæsentlig i forhold til den samlede straf. I modsat fald regnes karenstiden fra tidspunktet for domsafsigelsen. Udlændingemyndighederne vil i tvivlstilfælde skulle foretage en høring af anklagemyndigheden, dvs. de stedlige politimestre (i København politidirektøren), med henblik på en vurdering heraf.

Der indtræder ikke nogen karenperiode ved strafbortfald.

Karenperioden bliver alene bestemmende for udfaldet af en sag om tidsubegrænset opholdstilladelse, hvis den fortsat løber på afgørelsestidspunktet. Udløber karenperioden under sagens behandling, kan der således ikke meddeles afslag på en ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse alene med den begrundelse, at karenperioden ikke var udløbet på ansøgningstidspunktet. Der vil omvendt ikke bestå nogen pligt for udlændingemyndighederne til at stille behandlingen af en ansøgning i bero, blot fordi karenperiodens udløb måtte være nært forestående. Der kan således meddeles afslag på en ansøgning om tidsubegrænset opholdstilladelse under henvisning til karenperioden helt frem til dennes udløb. Udlændingemyndighederne vil i tilknytning til afslaget på ansøgningen om tidsubegrænset opholdstilladelse – dog kun hvis udlændingens tidsbegrænsede opholdstilladelse samtidig hermed forlænges – vejlede ansøgeren om muligheden for at indgive ny ansøgning om tidsube-